

Léna mesél

A mennydörgés már nem is
félelmetes

Léna mesél

A mennydörgés
már nem is félelmetes

Írta: Gazdi

Illusztráció: AI képek és Gazdi
ötletei alapján

moszkvai-orkutya.hu

Léna, a bátor Moszkvai Őrkutya meséli el, hogyan tanulta meg, hogy a villámlás és mennydörgés nem is olyan ijesztő.

Ez a kedves történet segít megérteni, hogyan adhatunk biztonságot és nyugalmat a kutyánknak vihar idején is - szeretettel, türelemmel, és egy marék jutalomfalattal.

Ajánlott minden gazdinak és kutyabarátnak.

<https://moszkvai-orkutya.hu>

Köszönet

mindenekelőtt Lénának, aki
megmutatta,
milyen bátor tud lenni.

Daisynek, aki mindig ott volt mellette,
és csendesen támogatta testvérként.

Emőkének,
az Egresvölgyi kennel tenyésztőjének
a szeretetteljes alapokért
és zajszoztatásért.

És minden gazdinak, aki türelemmel,
szeretettel tanítja meg kutyájának,
hogy a vihar nem ellenség.

Köszönöm, hogy elolvastad Léna
történetét.

1 ÚJ OTTHON, ÚJ ZAJOK

Amikor először megérkeztem az új otthonomba, minden új volt. A kert, a ház, a gazdi... meg a hangok is!

De gazdi mindig ott volt velem. Beszélt hozzám, simogatott, és finom falatokat is adott. Így hát úgy döntöttem: figyelek rá. Ő tudja, mi a jó.

2 AZ ELSŐ MORAJ

Egyik délután az ég kicsit morcos lett.

Először csak egy tompa bűgás jött
messziről.

Felkaptam a fejem – mi ez? De gazdi
csak mosolygott, és elővette a jutifalit.
„Ez nem is olyan rossz” – gondoltam,
és elropogtattam.

3 A VILLANÁS ÉS A DÖRGÉS

Egyszer csak villant egy nagy fény, aztán
jött a Bum!

Na, erre azért összereztem egy picit...
De gazdi már ott volt mellettem. Etetett,
simogatott, beszélt hozzám.

„Semmi baj, kicsi Léna” – mondta.
És tényleg: semmi baj nem történt.

4 ESŐ ILLAT ÉS BESZÉLGETÉS

Aztán elkezdett esni az eső. De nem
rohantunk be!

Csak sétáltunk a fedett terasz felé, lassan,
ráérősen.

Gazdi közben végig mesélt. Hogy milyen
szép a villám, meg hogy ő szereti az esőt.
A hangja olyan volt, mint egy esti mese.

5 MÁR NEM IS FÉLEK

A következő viharban már nem is kértem
falatot.

Csak néztem a fényeket, hallgattam a
dörgést, és figyeltem, mit csinál a gazdi.

Ő nyugodt volt. Én is az lettem.
Már tudom: a mennydörgés csak
háttérzaj.

6 A HANGOK BARÁTOKKÁ VÁLNAK

Aztán jött szilveszter. A sok durrogás.

Meg szirénák, villogó autók.

De addigra már tudtam: ha a gazdi
nyugodt, nekem sincs félnivalóm.

Leültünk együtt a járdára, megnéztük,
elmentek. Nem volt semmi baj.

7 EGYÜTT MINDEN RENDBEN VAN

Ma már a vihar csak olyan, mint egy
különös zene az égből.
Néha nagyot szól, de nem bánom.
Mert a gazdi velem van.
És ha ő nem fél... akkor én sem fogok.